

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α6

Καλλιθέα, 01/06/2021

Αριθμός απόφασης: 1722

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604536

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψιν:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».
- γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».
- δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 15-09-2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, η οποία εδρεύει στην περιοχή κατά των κάτωθι πράξεων επιβολής προστίμου:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Διαχειριστική φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1		16-07-2020	Πρόστιμο Άρθρου 58Α §1 – ν.4174/2013	01/01/2016-31/12/2016	1.622,88€
2		16-07-2020	Πρόστιμο Άρθρου 58Α §1 – ν.4174/2013	01/01/2017-31/12/2017	4.461,08€
3		16-07-2020	Πρόστιμο Άρθρου 58Α §1 – ν.4174/2013	01/01/2018-31/12/2018	1.604,64€

του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τis στην ανωτέρω παρ. 4 Πράξεις Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 16-04-2020 οικεία έκθεση μερικού ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ν.4093/2012 (Κ.Φ.Α.Σ.), Ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.) & ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) του Προϊσταμένου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΠΑΤΡΑΣ.

6. Τis απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 15-09-2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθ./2020 προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 58Α§1 του ν.4174/2013, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας πρόστιμο, ποσού 1.622,88€, λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 8, 12 και 13 του ν. 4308/2014 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 5 του ν. 4308/2014 (Ε.Λ.Π.).

Η παράβαση αφορά στην μη έκδοση πλήθους φορολογικών στοιχείων εσόδων (Τ.Π.Υ. ή Α.Π.Υ) για άγνωστο πλήθος συναλλαγών για πράξεις που επιβαρύνονται με Φ.Π.Α. 24%, καθαρής αξίας 13.524,05€ πλέον Φ.Π.Α. 3.245,77€, ήτοι συνολικής αξίας 16.769,82€ για φορολογικό έτος 2016.

Με την με αριθ./2020 προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 58Α§1 του ν.4174/2013, φορολογικού έτους 2017, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας πρόστιμο, ποσού 4.461,08€, λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 8, 12 και 13 του ν. 4308/2014 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 5 του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.).

Η παράβαση αφορά στην μη έκδοση πλήθους φορολογικών στοιχείων εσόδων (Τ.Π.Υ. ή Α.Π.Υ) για άγνωστο πλήθος συναλλαγών για πράξεις που επιβαρύνονται με Φ.Π.Α. 13% και 24%, καθαρής αξίας 67.064,24€ πλέον Φ.Π.Α. 8.922,16€, ήτοι συνολικής αξίας 75.986,40€ για το φορολογικό έτος 2017.

Με την με αριθ./2020 προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 58Α§1 του ν.4174/2013, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας πρόστιμο, ποσού 1.604,64€, λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 8, 12 και 13 του ν. 4308/2014 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 5 του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.).

Η παράβαση αφορά στην μη έκδοση πλήθους φορολογικών στοιχείων εσόδων (Τ.Π.Υ. ή Α.Π.Υ) για άγνωστο πλήθος συναλλαγών για πράξεις που επιβαρύνονται με Φ.Π.Α. 13%, καθαρής αξίας 24.686,83€ πλέον Φ.Π.Α. 3.209,29€, ήτοι συνολικής αξίας 27.896,12€ για φορολογικό έτος 2018.

Ιστορικό

Αφορμή του παρόντος ελέγχου ήταν η με αριθ./...../2018 εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΠΑΤΡΩΝ, προκειμένου να διαπιστωθεί η ορθή εφαρμογή των διατάξεων των ν.4093/2012 (Κ.Φ.Α.Σ), ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.), ν.2859/2000 (Φ.Π.Α.), ν.2238/1992, ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε), και ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.).

Την 09/03/2018 ημέρα της εβδομάδος Παρασκευή και ώρα 9:30, διενεργώντας μερικό επιτόπιο φορολογικό έλεγχο- έρευνα στην ελεγχόμενη οντότητα έγιναν οι κάτωθι ενέργειες:

1. Η ομάδα ελέγχου διενέργησε ποσοτική καταμέτρηση στο υπάρχον λάδι και ελαιοπυρήνα οπού και συντάχθηκε πρωτόκολλο ποσοτικής καταμέτρησης με τα παρακάτω στοιχεία:

ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΘΕΝ ΕΙΔΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	6.000	ΣΕ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 21.840 Κ.
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	1.750	ΣΕ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 2.000 Κ.
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	900	ΣΕ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 1.000 Κ.
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	255	ΣΕ 15 ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΑ ΔΟΧΕΙΑ
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	3.220	ΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 3.220 Κ.
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	4.600	ΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 4.600 Κ.
ΛΑΔΙ	ΚΙΛΑ	21.840	ΣΕ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 22.080 Κ.
ΠΥΡΗΝΑΣ	Μ ³	15	ΣΕ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ . 70 Μ ³

2. Η ελεγχόμενη οντότητα τηρούσε ηλεκτρονικό πρόγραμμα εμπορικής διαχείρισης της δραστηριότητάς της από το οποίο εξέδιδε και τα φορολογικά στοιχεία. Με την βοήθεια του υπευθύνου κ., ο έλεγχος έλαβε εκτυπώσεις από το ανωτέρω πρόγραμμα όσο αφορά την δραστηριότητα της οντότητας κατά τις ελαιοκομικές περιόδους 2016-2017 και 2017-2018.
3. Ο έλεγχος παρέλαβε σε φωτοαντίγραφα τα τηρούμενα βιβλία εσόδων – εξόδων της ελεγχόμενης, χρήσεων 2017 και 2018 (έως 31-03-2018) με συνημμένη υπεύθυνη δήλωση του κ. για την ακρίβεια αυτών. Επίσης, ο έλεγχος έλαβε φωτοαντίγραφα από τα τηρούμενα βιβλία απογραφών της 31-12-2016 και της 31-12-2017 στα οποία ο κ.

..... δήλωσε υπεύθυνα πως αποτελούν τα ακριβώς τηρούμενα αρχεία της ελεγχόμενης οντότητας.

Από τον επιτόπιο έλεγχο των ανωτέρω και ειδικότερα από τις αναλυτικές ημερήσιες κινήσεις παροχής ελαιοουργείου διαπιστώθηκαν τα κάτωθι:

- Στην ελαιοκομική περίοδο 2016-2017 η ελεγχόμενη επεξεργάστηκε συνολικά 233.979 κιλά ελαιοκάρπου εκδίδοντας τα αντίστοιχα φορολογικά στοιχεία εσόδων, από τα οποία παρήχθησαν 35.317 κιλά λάδι. Την ίδια περίοδο, η ελεγχόμενη πούλησε σε επιχειρήσεις επεξεργασίας ελαιοπυρήνα 401.240 κιλά πυρήνα.
- Στην ελαιοκομική περίοδο 2017-2018 η ελεγχόμενη επεξεργάστηκε συνολικά 2.236.802 κιλά ελαιοκάρπου εκδίδοντας τα αντίστοιχα φορολογικά στοιχεία εσόδων, από τα οποία παρήχθησαν 395.098,50 κιλά λάδι. Την ίδια περίοδο, η ελεγχόμενη πούλησε σε επιχειρήσεις επεξεργασίας ελαιοπυρήνα 2.996.250 κιλά πυρήνα.

Ο έλεγχος διαπίστωσε δηλαδή πως και για τις δύο περιόδους η ελεγχόμενη οντότητα πουλούσε ποσότητα πυρήνα πολύ μεγαλύτερη από την συνολική ποσότητα ελαιοκάρπου που επεξεργάστηκε.

Κατόπιν των ανωτέρω, η ομάδα ελέγχου έκρινε πως έπρεπε να διενεργηθεί περαιτέρω έλεγχος και για τον λόγο αυτό συνέταξε την με αριθμό/2018 Πρόσκληση για διάθεση λογιστικών αρχείων με την οποία ζητήθηκε να προσκομισθούν τα τηρούμενα λογιστικά αρχεία και της χρήσης 2016.

Η ελεγχόμενη, ανταποκρινόμενη στην ως άνω Πρόσκληση, απέστειλε με email το τηρούμενο βιβλίο εσόδων – εξόδων χρήσης 2016 όπου και έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου εισερχομένου/2018.

Για τον περαιτέρω έλεγχο από τα γραφεία της Φορολογική Αρχής, εκδόθηκε η με αριθμό/...../2018 εντολή μερικού ελέγχου προς την ελέκτρια, η οποία λόγω λήξης αντικαταστάθηκε με την με αριθμό/...../2019 εντολή ελέγχου προς την ίδια ελέκτρια.

Στη συνέχεια, ο έλεγχος αξιολογώντας τα ανωτέρω δεδομένα συνέταξε και επέδωσε στον υπεύθυνο της προσφεύγουσας εταιρείας:

1. Το με αριθ./2019 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (Σ.Δ.Ε.) – Κλήση σε Ακρόαση στο οποίο ανέφερε τις παραλείψεις της ελεγχόμενης οντότητας και
2. Τον με αριθ./2019 Προσωρινό Προσδιορισμό Προστίμου επί των διαπιστωθεισών παραβάσεων.

Η προσφεύγουσα εταιρεία ανταποκρίθηκε στο ανωτέρω Σ.Δ.Ε. - Κλήση σε Ακρόαση και απέστειλε εμπρόθεσμα το υπ' αριθμ. πρωτ./2019 υπόμνημα της εκφέροντας τις απόψεις της.

Ο έλεγχος αξιολογώντας τα ανωτέρω στοιχεία προέβη στην έκδοση της από 16-04-2020 έκθεση μερικού ελέγχου όπου διαπίστωσε τα κάτωθι:

- α) κατά το έτος 2016 παράλειψη δήλωσης πωλήσεων αξίας 16.769,82 ευρώ (με ΦΠΑ),
- β) κατά το έτος 2017 παράλειψη δήλωσης πωλήσεων αξίας 75.986,40 ευρώ (με ΦΠΑ) και
- γ) κατά το έτος 2018 παράλειψη δήλωσης πωλήσεων αξίας 27.896,12 ευρώ (με ΦΠΑ),

ήτοι συνολική αξία 120.652,34 ευρώ (με ΦΠΑ).

Εν συνεχεία, η φορολογική αρχή με βάση την ανωτέρω έκθεση μερικού ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΠΑΤΡΑΣ προέβη στην έκδοση των ως άνω πράξεων επιβολής προστίμου για τα φορολογικά έτη 2016, 2017 και 2018.

Η προσφεύγουσα εταιρεία με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση των ανωτέρω προσβαλλόμενων πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Λανθασμένος και αυθαίρετος τρόπος υπολογισμού του ελαιοπυρήνα από τη Φορολογική Διοίκηση, καθώς κατά το διφασικό σύστημα παραγωγής που εφαρμόζει η συγκεκριμένη επιχείρηση (κατά το οποίο όλα τα νερά και υγρά της διαδικασίας παραγωγής και πλύσης ενσωματώνονται στον υγρό ελαιοπυρήνα), αυτός αποτελεί μετρήσιμο μέγεθος μόνο κατά το στάδιο διαχωρισμού του ελαιοπυρήνα και τη ζύγιση του παραχθέντος ελαιολάδου, ενώ μετά την ενσωμάτωση μεγάλης ποσότητας νερού σε αυτόν καθίσταται, πλέον, αδύνατος ο υπολογισμός του.
2. Εσφαλμένη εκτίμηση από τα ελεγκτικά όργανα του τρόπου χρήσης του νερού και της τακτικής λειτουργίας του από το συγκεκριμένο ελαιοτριβείο.
3. Αμφισβήτηση από τα ελεγκτικά όργανα της ύπαρξης δύο ανεξάρτητων δεξαμενών εντός του ελαιοτριβείου.
4. Παράνομη έκδοση των προσβαλλόμενων καταλογιστικών πράξεων λόγω εκπνοής του χρόνου ισχύος των οικείων εντολών ελέγχου.
5. Ακυρότητα των προσβαλλόμενων καταλογιστικών πράξεων λόγω έλλειψης υπογραφής της έκθεσης ελέγχου από όλους τους αρμόδιους υπαλλήλους.
6. Εσφαλμένη έκδοση της υπ' αριθμ...../2020 καταλογιστικής πράξης επιβολής προστίμου λόγω εσφαλμένης αναγραφής της φορολογικής χρήσεως
7. Στην προκείμενη περίπτωση διενέργειας μερικού επιτόπιου ελέγχου κατ' εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου της παρ.2β του άρθρου 23 του ν. 4174/2013 (εφεξής ΚΦΔ) και της ΠΟΛ 1073/17-04-2018 της ΑΑΔΕ, η Φορολογική Διοίκηση δεν προέβη σε καμία έκδοση εντολής ελέγχου που να επεκτείνει τον έλεγχό της ή να τον προσδιορίζει σε συγκεκριμένες φορολογικές περιόδους.

ΙΣΧΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 3 «Λογιστικό σύστημα και βασικά λογιστικά αρχεία» του ν.4308/2014 ορίζεται ότι: «10. Όταν η οντότητα συντάσσει ισολογισμό, χρησιμοποιεί ένα κατάλληλο διπλογραφικό σύστημα για την παρακολούθηση των στοιχείων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου και τηρεί:

- α) Αρχείο στο οποίο καταχωρείται αναλυτικά κάθε συναλλαγή και γεγονός (ημερολόγιο).
- β) Αρχείο με τις μεταβολές κάθε τηρούμενου λογαριασμού (αναλυτικό καθολικό).

γ) Σύστημα συγκέντρωσης του αθροίσματος των αυξήσεων και μειώσεων (χρεώσεων και πιστώσεων), καθώς και το υπόλοιπο κάθε τηρούμενου λογαριασμού (ισοζύγιο).

.....

12. Όταν, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις αυτού του νόμου, η οντότητα δεν συντάσσει ισολογισμό, δύναται, αντί του λογιστικού συστήματος της παραγράφου 10, να χρησιμοποιεί ένα κατάλληλο απλογραφικό λογιστικό σύστημα (βιβλία εσόδων - εξόδων) για την παρακολούθηση των στοιχείων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα οποία συμπεριλαμβάνουν:

α) Τα πάσης φύσεως έσοδα διακεκριμένα σε έσοδα από πώληση εμπορευμάτων, από πώληση προϊόντων, από παροχή υπηρεσιών και λοιπά έσοδα.

β) Τα πάσης φύσεως κέρδη.

γ) Τις πάσης φύσεως αγορές περιουσιακών στοιχείων, διακεκριμένα σε αγορές εμπορευμάτων, υλικών (πρώτων ή βοηθητικών υλών), παγίων και αγορές λοιπών περιουσιακών στοιχείων.

δ) Τα πάσης φύσεως έξοδα, διακεκριμένα σε αμοιβές προσωπικού συμπεριλαμβανομένων εισφορών σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, αποσβέσεις, έξοδα από τη λήψη λοιπών υπηρεσιών και λοιπά έξοδα.

ε) Τις πάσης φύσεως ζημίες.

στ) Τους πάσης φύσεως φόρους και τέλη, ξεχωριστά κατά είδος.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5 «Διασφάλιση αξιοπιστίας λογιστικού συστήματος» του ν.4308/2014 ορίζεται ότι: «5. Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος.

6.....

7. Η οντότητα εφαρμόζει κατάλληλες κατά την κρίση της δικλίδες για:

α) Τη διασφάλιση ότι υπάρχει αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία τεκμηρίων (ελεγκτική αλυσίδα) για κάθε συναλλαγή ή γεγονός, από το χρόνο που προέκυψαν μέχρι το διακανονισμό τους.

β) Τη δημιουργία αξιόπιστης και ελέγξιμης αλληλουχίας τεκμηρίων, που διασφαλίζει την ευχερή συσχέτιση των συναλλαγών και άλλων γεγονότων με τα λογιστικά αρχεία και τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

γ) Την επίτευξη εύλογης διασφάλισης ως προς την αυθεντικότητα των παραστατικών (τεκμηρίων) της προηγούμενης παραγράφου και την ακεραιότητα του περιεχομένου τους, με σκοπό την επιβεβαίωση της προέλευσης αυτών και την τεκμηρίωση της συναλλαγής.

8. Ειδικά, η οντότητα παρακολουθεί με κατάλληλες δικλίδες τα παραλαμβανόμενα και αποστέλλόμενα αποθέματα είτε έχουν τιμολογηθεί είτε όχι. Ομοίως παρακολουθεί τα αποθέματά της σε

χώρους τρίτων ή τα αποθέματα τρίτων σε δικούς της χώρους. Κατ' ελάχιστο, για τις διακινήσεις αυτές παρακολουθούνται:

α) η πλήρης επωνυμία ή το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση και ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.) του εμπλεκόμενου μέρους,

β) η ποσότητα και το είδος των διακινούμενων αγαθών, και

γ) η ημερομηνία που έγινε η διακίνηση.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 7 «Διαφύλαξη λογιστικών αρχείων» του ν.4308/2014 ορίζεται ότι:

«1. Το σύνολο των λογιστικών αρχείων που η οντότητα τηρεί, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του νόμου διαφυλάσσονται για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από:

α) Πέντε (5) έτη από τη λήξη της περιόδου.

β) Το χρόνο που ορίζεται από άλλη νομοθεσία.

2. Τα λογιστικά αρχεία μπορούν να διαφυλάσσονται σε οποιαδήποτε μορφή, εφόσον υπάρχει σύστημα αναζήτησης, εμφάνισης και εκτύπωσης ή αναπαραγωγής αυτών, για τη διευκόλυνση οποιουδήποτε ελέγχου.

3. Ειδικά για κάθε τιμολόγιο, διαφυλάσσονται επιπλέον τα δεδομένα που διασφαλίζουν την αυθεντικότητα και την ακεραιότητα του περιεχομένου του, σύμφωνα με τις παραγράφους (1) και (2) του παρόντος άρθρου.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 8 «Τιμολόγιο πώλησης» του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει από το άρθρο 64 του ν. 4484/2017 (ΦΕΚ Α' 110) ορίζεται ότι:

«1. Τιμολόγιο είναι το στοιχείο που εκδίδεται από την υποκείμενη σε αυτόν το νόμο οντότητα για κάθε πώληση αγαθών και παροχή υπηρεσιών, εντός της χώρας ή άλλης χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή προς άλλη χώρα, καθώς και σε κάθε περίπτωση συναλλαγής που υπόκειται σε Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας.

.....

5. Η οντότητα που πωλεί αγαθά ή υπηρεσίες έχει την ευθύνη να διασφαλίζει ότι εκδίδεται τιμολόγιο για κάθε πώληση. Ο πωλητής αγαθών ή υπηρεσιών εκδίδει το τιμολόγιο πώλησης. Εναλλακτικά, ο πωλητής μπορεί με προηγούμενη συμφωνία να διασφαλίσει την έκδοση τιμολογίου από το λήπτη των αγαθών ή των υπηρεσιών (αυτο-τιμολόγηση) ή από τρίτο πρόσωπο εξ ονόματος και για λογαριασμό του πωλητή. ...

7. Τα εκδιδόμενα ή λαμβανόμενα τιμολόγια αποτελούν μέρος των λογιστικών αρχείων της οντότητας.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 12 «Εκδιδόμενα στοιχεία για λιανική πώληση αγαθών ή υπηρεσιών» του ν.4308/2014 ορίζεται ότι: «1. Για κάθε πώληση αγαθών ή υπηρεσιών σε ιδιώτες καταναλωτές, μπορεί να εκδίδεται στοιχείο λιανικής πώλησης (απόδειξη λιανικής πώλησης ή απόδειξη παροχής υπηρεσιών), αντί έκδοσης τιμολογίου του άρθρου 8. Αντίτυπο αυτού του εγγράφου παραδίδεται, αποστέλλεται ή τίθεται στη διάθεση του πελάτη.

2. Το στοιχείο λιανικής πώλησης φέρει υποχρεωτικά τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) Την ημερομηνία έκδοσης.

β) Τον αύξοντα αριθμό για μία ή περισσότερες σειρές στοιχείων λιανικής πώλησης, ο οποίος χαρακτηρίζει το στοιχείο αυτό με μοναδικό τρόπο.

γ) Τον Αριθμό Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.), με βάση τον οποίο ο πωλητής πραγματοποίησε την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών.

δ) Το πλήρες όνομα και την πλήρη διεύθυνση του πωλητή των αγαθών ή υπηρεσιών.

ε) Το συντελεστή Φ. Π. Α. που εφαρμόζεται και τη μικτή αξία πώλησης που αυτός αφορά.

.....

5. Με στοιχείο λιανικής πώλησης εξομοιώνεται κάθε άλλο έγγραφο που περιλαμβάνει τα δεδομένα του στοιχείου λιανικής πώλησης και αντίτυπο αυτού παραδίδεται, αποστέλλεται ή τίθεται στη διάθεση του πελάτη.

.....

7. Η οντότητα που πωλεί αγαθά ή υπηρεσίες σε ιδιώτες καταναλωτές έχει την ευθύνη να διασφαλίζει ότι εκδίδεται στοιχείο λιανικής πώλησης ή εναλλακτικά τιμολόγιο, για κάθε σχετική πώληση. Η οντότητα αυτή εκδίδει το παραστατικό πώλησης. Εναλλακτικά, η οντότητα μπορεί με προηγούμενη συμφωνία να διασφαλίσει την έκδοση παραστατικού από τρίτο πρόσωπο εξ' ονόματος και για λογαριασμό της. Η συμφωνία για έκδοση παραστατικού πώλησης από τρίτο πρόσωπο δεν απαλλάσσει την οντότητα από τη νόμιμη υποχρέωση να διασφαλίσει ότι θα εκδοθεί σχετικό παραστατικό, καθώς και από κάθε σχετική ευθύνη, σύμφωνα με αυτόν το νόμο.

8. Η έκδοση στοιχείων λιανικής πώλησης (αποδείξεων λιανικής ή τιμολογίων) γίνεται με τη χρήση φορολογικών ηλεκτρονικών μηχανισμών που προβλέπει ο ν. 1809/1988 κατά τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 13 «Χρόνος έκδοσης στοιχείων λιανικής πώλησης » του ν.4308/2014 ορίζεται ότι: «Το στοιχείο λιανικής πώλησης (απόδειξη ή τιμολόγιο) εκδίδεται:

α) Σε περίπτωση πώλησης αγαθών, κατά το χρόνο παράδοσης ή την έναρξη της αποστολής. Όταν η παράδοση των πωλούμενων αγαθών γίνεται από τρίτο, το στοιχείο λιανικής πώλησης εκδίδεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από την παράδοση και πάντως εντός του φορολογικού έτους που έγινε η παράδοση.

β) Σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών, με την ολοκλήρωση της παροχής της υπηρεσίας.

γ) Σε περίπτωση απόκτησης δικαιώματος λήψης υπηρεσίας, με την απόκτηση του δικαιώματος αυτού.

δ) Σε περίπτωση συνεχιζόμενης παροχής αγαθών υπηρεσίας ή κατασκευής έργου, το παραστατικό της πώλησης εκδίδεται όταν μέρος της αμοιβής καθίσταται απαιτητό για το μέρος της υπηρεσίας ή του έργου που έχει ολοκληρωθεί και σε κάθε περίπτωση με την ολοκλήρωση της υπηρεσίας ή του έργου.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 58Α «Πρόστιμα για παραβάσεις σχετικές με τον φόρο προστιθέμενης αξίας» του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Για παραβάσεις σχετικές με τον φόρο προστιθέμενης αξίας οι οποίες διαπιστώνονται κατόπιν ελέγχου, επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

1. Σε περίπτωση μη έκδοσης φορολογικού στοιχείου ή έκδοσης ή λήψης ανακριβούς στοιχείου για πράξη που επιβαρύνεται με ΦΠΑ, επιβάλλεται πρόστιμο πενήντα τοις εκατό (50%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι κατώτερο, αθροιστικά ανά φορολογικό έλεγχο, των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης απλογραφικού λογιστικού συστήματος και των πεντακοσίων (500) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης διπλογραφικού λογιστικού συστήματος.

Σε περίπτωση διαπίστωσης, στο πλαίσιο μεταγενέστερου ελέγχου, εκ νέου διάπραξης της ίδιας παράβασης, εντός πενταετίας από την έκδοση της αρχικής πράξης, επιβάλλεται πρόστιμο εκατό τοις εκατό (100%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο, αθροιστικά ανά φορολογικό έλεγχο, των πεντακοσίων (500) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης απλογραφικού λογιστικού συστήματος και των χιλίων (1.000) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης διπλογραφικού λογιστικού συστήματος.

Στην περίπτωση κάθε επόμενης ίδιας παράβασης στο πλαίσιο μεταγενέστερου ελέγχου εντός πενταετίας από την έκδοση της αρχικής πράξης, επιβάλλεται πρόστιμο διακόσια τοις εκατό (200%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο, αθροιστικά ανά φορολογικό έλεγχο, των χιλίων (1.000) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης απλογραφικού λογιστικού συστήματος και των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης διπλογραφικού λογιστικού συστήματος.».

Επειδή, σύμφωνα με το αριθμ. πρωτ. Δ15 1039443 ΕΞ2015/23.03.2015 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών με θέμα: «Τρόποι απεικόνισης επί των παραστατικών πωλήσεων, της αμοιβής που αφορούν εκθλιπτικά δικαιώματα (ποσοστό επί του παραχθέντος ελαιολάδου) και εισπράττονται σε είδος από οντότητες - εκμεταλλευτές ελαιοτριβείων, με βάση τις διατάξεις των Ε.Λ.Π. (ν.4308/2014) όπως αυτές ισχύουν από 01.01.2015.» αναφέρεται ότι: «Απαντώντας στα ερωτήματα που σχετίζονται με το αντικείμενο του θέματος και κατά το μέρος αρμοδιότητας του Τμήματος μας, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

Εφόσον η οντότητα-εκμεταλλευτής ελαιοτριβείου εισπράττει, από τους αγρότες-παραγωγούς, είτε του ειδικού είτε του κανονικού καθεστώτος Φ.Π.Α.(ν.2859/2000), την αμοιβή του σε είδος (ποσοστό επί του παραχθέντος ελαιολάδου) για την παροχή υπηρεσιών προς αυτούς, θεωρείται ότι προβαίνει σε ανταλλαγή υπηρεσιών με αγαθά. Συγκεκριμένα προσφέρει υπηρεσίες στον αγρότη, για την αμοιβή των οποίων υποχρεούται στην έκδοση τιμολογίου και ταυτόχρονα θεωρείται αγοραστής, για τη λαμβανόμενη, ως αμοιβή από αυτόν, ποσότητα αγροτικού προϊόντος.

Σημειώνεται ότι, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 39 των Ε.Λ.Π. (ν.4308/2014) οι αγρότες του ειδικού καθεστώτος Φ.Π.Α. δεν υπόκεινται στις ρυθμίσεις αυτού του νόμου (ν.4308/2014), δηλαδή δεν υποχρεούνται σε τήρηση λογιστικών αρχείων και έκδοση παραστατικών πωλήσεων (τιμολόγια, στοιχεία λιανικών συναλλαγών).

Κατά συνέπεια όταν συναλλάσσονται με οντότητες που υπόκεινται στις ρυθμίσεις των Ε.Λ.Π., όπως είναι οι εκμεταλλευτές ελαιοτριβείων, τόσο για τις πωλήσεις όσο και για τις αγορές τους (ή λήψεις υπηρεσιών), τα παραστατικά πωλήσεων εκδίδονται από την αντισυμβαλλόμενη οντότητα.

Οι αγρότες-φυσικά πρόσωπα που εντάσσονται στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α. υποχρεούνται στη τήρηση λογιστικών στοιχείων ακόμα κι αν δεν υποχρεούνται σε ενημέρωση των λογιστικών τους αρχείων (Α.Γ.Γ.Δ.Ε. ΠΟΛ.1007/9.1.2015). Ως εκ τούτου υποχρεούνται, όπως όλες οι οντότητες, σε έκδοση παραστατικού πώλησης (τιμολόγιο) για τις πωλήσεις αγαθών που πραγματοποιούν, εν προκειμένω την ποσότητα του ελαιολάδου και του ελαιοπυρήνα που πωλούν σε άλλες οντότητες, όπως είναι και ο εκμεταλλευτής ελαιοτριβείου.

Περαιτέρω, με βάση τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 8 των Ε.Λ.Π. (ν.4308/2014), όπως διευκρινίστηκε με την ΠΟΛ.1003/31.12.2014, η οντότητα που πωλεί αγαθά ή υπηρεσίες δύναται, αντί να εκδώσει η ίδια το σχετικό τιμολόγιο, να διασφαλίσει με προηγούμενη συμφωνία την έκδοσή του από το λήπτη των αγαθών ή των υπηρεσιών (αυτο-τιμολόγηση) ή από τρίτο πρόσωπο εξ' ονόματος και για λογαριασμό της. Ωστόσο η σχετική συμφωνία δεν απαλλάσσει την οντότητα από τη νόμιμη υποχρέωση να διασφαλίσει ότι θα εκδοθεί τιμολόγιο καθώς και από κάθε σχετική ευθύνη.

Με βάση τα παραπάνω, ο εκμεταλλευτής ελαιοτριβείου:

- για τις υπηρεσίες που παρέχει και αμείβεται σε είδος (ποσοστό επί του παραχθέντος ελαιολάδου) υποχρεούται σε έκδοση τιμολογίου προς τους αγρότες είτε του ειδικού είτε του κανονικού καθεστώτος Φ.Π.Α.(ν.2859/2000).
- Για την ποσότητα αγροτικού προϊόντος που λαμβάνει για την αμοιβή του σε είδος:
 - από αγρότη του ειδικού καθεστώτος (μη υπόχρεο σε έκδοση παραστατικού πώλησης), εκδίδει παραστατικό πώλησης (π.χ. τίτλο κτήσης, τιμολόγιο αγοράς) της παρ. 10 του άρθρου 8 των Ε.Λ.Π., το οποίο μπορεί να συνενώνεται με το παραστατικό πώλησης που αφορά την προαναφερόμενη παροχή υπηρεσίας, με την προϋπόθεση ότι στο συνενωμένο παραστατικό θα είναι διαθέσιμες όλες οι ενδείξεις και πληροφορίες που αφορούν τις προαναφερόμενες συναλλαγές διακριτά (ΠΟΛ.1003/31.12.2014 άρθρο 5.13.1).
 - από αγρότη του κανονικού καθεστώτος (υπόχρεο σε έκδοση παραστατικού πώλησης) λαμβάνει τιμολόγιο.
 - Εναλλακτικά, μπορεί να γίνει χρήση της προαναφερόμενης διάταξης των Ε.Λ.Π. περί αυτό-τιμολόγησης, και ως εκ τούτου να εκδίδει η οντότητα-εκμεταλλευτής ελαιοτριβείου το παραστατικό πώλησης για λογαριασμό του αγρότη του κανονικού καθεστώτος Φ.Π.Α.. Αυτό το παραστατικό πώλησης (τιμολόγιο), ομοίως δύναται να

συνενώνεται με το παραστατικό πώλησης που αφορά την προαναφερόμενη παροχή υπηρεσίας, με την προϋπόθεση ότι στο συνενωμένο παραστατικό θα είναι διαθέσιμες όλες οι ενδείξεις και πληροφορίες που αφορούν τις προαναφερόμενες συναλλαγές διακριτά (ΠΟΛ.1003/31.12.2014, άρθρο 5.13.1).».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 23 «Εξουσίες Φορολογικής Διοίκησης» του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.

2. Ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου:

α) Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα βιβλία και λογιστικά αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικού εγγράφου της Φορολογικής Διοίκησης

β) Η απόφαση της Φορολογικής Διοίκησης για τη διενέργεια πλήρους επιτόπιου φορολογικού ελέγχου πρέπει να κοινοποιείται στο φορολογούμενο με προηγούμενη έγγραφη ειδοποίηση. Κάθε άλλος επιτόπιος φορολογικός έλεγχος είναι δυνατόν να διενεργείται χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση. Με πράξη του Γενικού Γραμματέα είναι δυνατόν να διενεργείται πλήρης επιτόπιος φορολογικός έλεγχος χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν ενδείξεις ότι έχει διαπραχθεί φοροδιαφυγή.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 «Μέθοδος προσδιορισμού εσόδων» του ν.4172/2013 ορίζεται ότι: «1. Το εισόδημα των φυσικών και νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων που ασκούν ή προκύπτει ότι ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα μπορεί να προσδιορίζεται με βάση κάθε διαθέσιμο στοιχείο ή με έμμεσες μεθόδους ελέγχου κατά τις ειδικότερες προβλέψεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν τα λογιστικά αρχεία δεν τηρούνται ή οι οικονομικές καταστάσεις δεν συντάσσονται σύμφωνα με τον νόμο για τα λογιστικά πρότυπα, ή

β) όταν τα φορολογικά στοιχεία ή τα λοιπά προβλεπόμενα σχετικά δικαιολογητικά δεν συντάσσονται σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ή

γ) όταν τα λογιστικά αρχεία ή φορολογικά στοιχεία δεν προσκομίζονται στη Φορολογική Διοίκηση μετά από σχετική πρόσκληση....».

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, από τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν.4308/2014 (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα) προκύπτει ότι η κάθε οντότητα έχει υποχρέωση να τηρεί αξιόπιστο λογιστικό σύστημα παρακολουθώντας με κατάλληλο τρόπο τα παραλαμβανόμενα και αποστελλόμενα αποθέματα, είτε αυτά έχουν τιμολογηθεί είτε όχι και δεν μπορεί να αναγράφει στα εκδοθέντα παραστατικά δεδομένα μη πραγματικά.

Επειδή, το ελαιοτριβείο της προσφεύγουσας λειτουργεί με decanter δύο φάσεων που πρακτικά σημαίνει πως από την πρώτη ύλη του ελαιοκάρπου παράγονται μόνο δυο προϊόντα ήτοι λάδι και υδαρής πυρήνας χωρίς άλλα υποπροϊόντα, σε αντίθεση με ελαιοτριβεία που λειτουργούν με το σύστημα των τριών φάσεων στα οποία παράγονται από την πρώτη ύλη λάδι, πυρήνας και υγρά απόβλητα (κασιίγερος).

Επειδή, από την με αριθμό πρωτ./..... Άδεια Εγκατάστασης που προσκόμισε η προσφεύγουσα εταιρεία στον έλεγχο, αναγράφονται οι κανόνες βάσει των οποίων λειτουργεί το ελαιοτριβείο στο οποίο αναγράφεται ρητά πως τα υγρά απόβλητα (Ε3) που προκύπτουν από την παραγωγική διαδικασία θα οδηγούνται σε σύστημα εδαφοδεξαμενών, μετά από επεξεργασία που περιλαμβάνει λιποσυλλέκτη, εξουδετέρωση και καθίζηση ή άλλη ισοδύναμη επεξεργασία και η τελική διάθεση τους γίνεται σε εξατμισοδεξαμενή (lagoon) εντός του γηπέδου της εγκατάστασης, ενώ στην ενότητα που αφορά τα Στερεά Απόβλητα της παραγωγικής διαδικασίας αναφέρεται ότι: α) τα φύλλα από την διαλογή των ελιών μπορούν να διατίθενται για χρήση ως ζωοτροφή για την παραγωγή φυτοχώματος (compost), για την παραγωγή καύσιμης ύλης ή για άλλη εναλλακτική διαχείριση, β) οι ελαιοπυρήνες διατίθενται σε πυρηνελαιουργεία, γ) η ιλύς από τον πυθμένα των εδαφοδεξαμενών διατίθεται ως βελτιωτικό εδάφους κατόπιν αναμόχλευσής, εφόσον αφυδατωθεί σε κλίνες ξήρανσης ή με εναλλακτικούς τρόπους διαχείρισης, δ) η τέφρα που προκύπτει από την καύση του πυρηνόξυλου συλλέγεται και διατίθεται με τα αστικά απορρίμματα της μονάδας, είτε να διατίθεται για την λίπανση των εδαφών σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Επειδή, όπως αναφέρεται στην από 16/04/2020 έκθεση ελέγχου αναφορικά με το πότε ακριβώς κατά την φάση της επεξεργασίας προστίθεται νερό και που αυτό διοχετεύεται. Πιο συγκεκριμένα, αρχικά προστίθεται νερό μετά την αποφύλλωση του ελαιοκάρπου για την πλύση αυτού, με το νερό αυτό αμέσως μετά το πλύσιμο να διοχετεύεται σε υφιστάμενη εξατμισοδεξαμενή. Στη συνέχεια, προστίθεται νερό κατά τη διαδικασία διαχωρισμού του ελαιολάδου και αφού έχει ήδη φυγοκεντρηθεί ο καρπός και έχει ξεχωρίσει το λάδι από τον ελαιοπυρήνα, το οποίο επίσης καταλήγει στην εξατμισοδεξαμενή. Τέλος, χρησιμοποιείται νερό για το πλύσιμο σκευών, το οποίο διοχετεύεται μαζί με τα υπόλοιπα υγρά απόβλητα στην υφιστάμενη εξατμισοδεξαμενή. Εκ των ανωτέρω προκύπτει πως ό,τι νερό χρησιμοποιείται καταλήγει στην εξατμισοδεξαμενή και πως σε κανένα άλλο στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας δεν προστίθεται νερό.

Επιπλέον, από την τεχνική έκθεση και το διάγραμμα ροής του διπλωματούχου πολιτικού μηχανικού, που προσκόμισε η προσφεύγουσα εταιρεία στον

έλεγχο, δεν καταγράφεται προσθήκη νερού κατά την διαδικασία της πολτοποίησης, της μάλαξης και της φυγοκέντρισης του ελαιοπυρήνα και στην συνέχεια στα πυρηνελαιουργεία, καθώς επίσης και από μελέτες που έχουν δημοσιευθεί για την λειτουργία των διφασικών ελαιοτριβείων αναφέρουν ότι ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα του διφασικού συστήματος είναι η μηδενική κατανάλωση νερού στον οριζόντιο φυγόκεντρο διαχωριστή και η μηδενική παραγωγή υγρών αποβλήτων στο στάδιο της παραλαβής του ελαιολάδου.

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία προς ενίσχυση του ισχυρισμού της επικαλείται την από 18-04-2019 βεβαίωση της «.....» περί της παραλαβής του ελαιοπυρήνα και τις μετρηθείσες υγρασίες του. Τα στοιχεία της συγκεκριμένης έκθεσης, όμως, δεν αφορούν τη συγκεκριμένη μονάδα, με αποτέλεσμα να είναι γενικά και αόριστα.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι η πλύση όλων των μηχανημάτων καθίσταται υποχρεωτική από τον δημόσιο φορέα «.....» και τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 834/2007. Όμως, η διαδικασία αυτή για τις πλύσεις κατά την εναλλαγή των πελατών δεν συνάδει με την συνηθισμένη πρακτική των ελαιοτριβείων, εκτός του βιολογικού ελαιοκάρπου (για τον οποίο όμως δεν διαπιστώθηκε έκθλιψη του για το ελεγχόμενο διάστημα), διότι τα μηχανήματα πλένονται κατά το τέλος της ημέρας και κανένα ελαιοτριβείο δεν προβαίνει σε πλύσιμο μηχανημάτων κάθε φορά που αλλάζει ο παραγωγός, διότι κάτι τέτοιο θα ήταν χρονοβόρο και ασύμφορο οικονομικά, ενώ από τα στοιχεία που είχαν στη διάθεσή τους τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα προέκυψε με σαφήνεια πως για τα συγκεκριμένα νερά υπάρχει η δυνατότητα διοχέτευσής τους στο δίκτυο απορροής υγρών αποβλήτων και τελικής διάθεσης στην εξατμισοδεξαμενή.

Επίσης, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι η ποσότητα ελαιοκάρπου και ελαιοπυρήνα προκύπτει ανάλογα με την ποιότητα εκάστης παραγωγής (αφού ανάλογα με την ποιότητα εκάστης παραγωγής αποδίδεται διαφορετική ποσότητα ελαιολάδου ελαιοπυρήνα και χρησιμοποιείται διαφορετική ποσότητα νερού) προβάλλεται αλυσιτελώς διότι ο έλεγχος έλαβε υπόψη τους μέσους σταθμικούς συντελεστές που προκύπτουν από τα ήδη εκδοθέντα στοιχεία της προσφεύγουσας εταιρείας. Συνοπτικά, προσδιόρισε με τεχνικούς όρους την διαδικασία παραγωγής, τον τρόπο απορροής διαχωρισμού του νερού και των φύλλων από τον πυρήνα.

Με βάση τις ποσότητες του πυρήνα όπως αυτές προέκυψαν από τα στοιχεία της προσφεύγουσας εταιρείας (απογραφή και πωλήσεις) χρησιμοποιώντας μέσους όρους την παραγωγής, με αναγωγή και με βάση την σχέση [ποσότητας πυρήνα = ελαιοκάρπος – έλαιον] προέβη στον προσδιορισμό του επεξεργασθέντος ελαιοκάρπου, το έλαιον που παρήχθει και τις αμοιβές της παροχής υπηρεσιών της προσφεύγουσας εταιρείας.

Τέλος, και προς ενίσχυση του ισχυρισμού της αναφέρεται στα προσκομιζόμενα δελτία αποστολής ελαιοπυρήνα προς την «.....» από τα οποία προκύπτει αφενός μια νέα υδαρής μεταφερόμενη ποσότητα ελαιοπυρήνα και αφετέρου η μεταφορά αυτής με βυτιοφόρο και όχι με φορτηγό μεταφοράς στέρεων αποβλήτων. Τα ανωτέρω, όμως, δεν αποδεικνύουν με βεβαιότητα την χρήση νερού κατά το στάδιο που η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται.

Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι δεν είναι λανθασμένος και αυθαίρετος ο τρόπος υπολογισμού του ελαιοπυρήνα από τη Φορολογική Διοίκηση και ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται την εσφαλμένη εκτίμηση από τα ελεγκτικά όργανα του τρόπου χρήσης του νερού και της τακτικής λειτουργίας του, από το συγκεκριμένο ελαιοτριβείο. Στην από 16/04/2020 έκθεση ελέγχου αναφέρεται συγκεκριμένα με το πότε ακριβώς κατά την φάση της επεξεργασίας προστίθεται νερό και που αυτό διοχετεύεται. Αρχικά προστίθεται νερό μετά την αποφύλλωση του ελαιοκάρπου για την πλύση αυτού, με το νερό αυτό αμέσως μετά το πλύσιμο να διοχετεύεται σε υφιστάμενη εξατμισοδεξαμενή. Στη συνέχεια, προστίθεται νερό κατά τη διαδικασία διαχωρισμού του ελαιολάδου και αφού έχει ήδη φυγοκεντρηθεί ο καρπός και έχει ξεχωρίσει το λάδι από τον ελαιοπυρήνα, το οποίο επίσης καταλήγει στην εξατμισοδεξαμενή. Τέλος, χρησιμοποιείται νερό για το πλύσιμο σκευών, το οποίο διοχετεύεται μαζί με τα υπόλοιπα υγρά απόβλητα στην υφιστάμενη εξατμισοδεξαμενή. Εκ των ανωτέρω προκύπτει πως ό,τι νερό χρησιμοποιείται καταλήγει στην εξατμισοδεξαμενή και πως σε κανένα άλλο στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας δεν προστίθεται νερό.

Επιπλέον, από την τεχνική έκθεση και το διάγραμμα ροής του διπλωματούχου πολιτικού μηχανικού , που προσκόμισε η προσφεύγουσα εταιρεία στον έλεγχο, δεν καταγράφεται προσθήκη νερού κατά την διαδικασία της πολτοποίησης, της μάλαξης και της φυγοκέντρισης του ελαιοπυρήνα και στην συνέχεια στα πυρηνελαιουργεία, καθώς επίσης και από μελέτες που έχουν δημοσιευθεί για την λειτουργία των διφασικών ελαιοτριβείων αναφέρουν ότι ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα του διφασικού συστήματος είναι η μηδενική κατανάλωση νερού στον οριζόντιο φυγόκεντρο διαχωριστή και η μηδενική παραγωγή υγρών αποβλήτων στο στάδιο της παραλαβής του ελαιολάδου.

Επίσης, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται ότι εσφαλμένα και καταχρηστικά η Φορολογική Διοίκηση στήριξε τη σχετική έκθεση ελέγχου στο από το 2016 διάγραμμα παραγωγικής διαδικασίας ελαιοτριβείου και στην ακόλουθη μελέτη του μηχανικού που περιγράφει την παραγωγική διαδικασία ελαιοτριβείου δύο φάσεων. Στα συγκεκριμένα, όμως, στοιχεία τα οποία συνέταξε ο Μηχανικός για την αδειοδότηση του ελαιοτριβείου της ίδιας της προσφεύγουσας εταιρείας, δεν καταγράφεται προσθήκη νερού στα επίμαχα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας.

Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται ότι η μεταπτυχιακή μελέτη για το πρόγραμμα «Επιστήμη και Τεχνολογία των Υδάτινων Πόρων» του Ε.Μ.Π. με τίτλο «Αξιολόγηση Τριφασικής και Διφασικής Μεθόδου Ελαιοποίησης του Ελαιοκάρπου είναι σε πολλά σημεία ιδιαίτερα ελλιπής και αντιφατική και ότι για το ζήτημα της περιορισμένης χρήσης νερού εσφαλμένα αναγνώσθηκε από τα ελεγκτικά όργανα. Πρέπει να τονιστεί ότι η συγκεκριμένη μεταπτυχιακή μελέτη, που και η ίδια η προσφεύγουσα εταιρεία την επικαλείται αρκετές φορές για τη στήριξη των ισχυρισμών της, παρότι τη θεωρεί ελλιπή και αντιφατική, αναφέρει αφενός με πλήρη σαφήνεια ότι το σημαντικό πλεονέκτημα του διφασικού συστήματος, είναι η μηδενική κατανάλωση νερού και η μηδενική παραγωγή υγρών

αποβλήτων αφετέρου δε δεν είναι η μοναδική που ελήφθη υπόψη από τα ελεγκτικά όργανα για τη διεξαγωγή ορθού συμπεράσματος, καθώς, αναφέρεται «ενδεικτικά» στην έκθεση ελέγχου.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι δεν είναι εσφαλμένη η εκτίμηση αλλά ούτε και καταχρηστική η αμφισβήτηση από τα ελεγκτικά όργανα της Φορολογικής Διοίκησης του τρόπου χρήσης του νερού και της τακτικής λειτουργίας του από το συγκεκριμένο ελαιοτριβείο και συνεπώς και ο δεύτερος ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία ως προς τον τρίτο ισχυρισμό επικαλείται ότι τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα θεωρούν ότι το ελαιοτριβείο έχει μία δεξαμενή και όχι δύο, τονίζεται ότι η ίδια η προσφεύγουσα περιγράφοντας τη διαδικασία επεξεργασίας ελαιοκάρπου κατά την οποία προστίθεται νερό σε διάφορα στάδια, ισχυρίζεται πως το νερό αυτό ενσωματώνεται με τον παραχθέντα ελαιοπυρήνα και στη συνέχεια καταλήγουν όλα σε μια δεξαμενή συλλογής ελαιοπυρήνα. Από τη μελέτη αντίστοιχα και του αποσπάσματος διαγράμματος ροής παραγωγικής διαδικασίας ελαιοτριβείου προκύπτει πως ό,τι νερό χρησιμοποιείται στη φάση επεξεργασίας και ό,τι άλλα υγρά απόβλητα και ελαιοπυρήνα προκύπτουν, καταλήγουν και διοχετεύονται στην συγκεκριμένη εξατμισοδεξαμενή. Συνεπώς, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ως προς τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό της επικαλείται την παράνομη έκδοση των προσβαλλόμενων καταλογιστικών πράξεων, λόγω εκπνοής του χρόνου ισχύος των οικείων εντολών ελέγχου, με το άρθρο 25 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «1. Ο οριζόμενος ή οι οριζόμενοι, από τη Φορολογική Διοίκηση, για τη διενέργεια του φορολογικού ελέγχου, υπάλληλος ή υπάλληλοι, φέρουν έγγραφη εντολή διενέργειας επιτόπιου φορολογικού ελέγχου, η οποία έχει εκδοθεί από τον Γενικό Γραμματέα, “ή από εξουσιοδοτημένα από αυτόν όργανα της Φορολογικής Διοίκησης” και η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής: α) τον αριθμό και την ημερομηνία της εντολής, β) το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου “ή των υπαλλήλων στους οποίους” έχει ανατεθεί ο φορολογικός έλεγχος, γ) το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία, τη διεύθυνση και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του φορολογούμενου, αν αυτός έχει αποδοθεί στον φορολογούμενο, δ) τη φορολογική περίοδο ή υπόθεση και το είδος φορολογίας που αφορά ο φορολογικός έλεγχος, ε) τη διάρκεια του φορολογικού ελέγχου, και στ) το χαρακτηρισμό “πλήρης” ή “μερικός” έλεγχος, κατά περίπτωση. Η εντολή διενέργειας φορολογικού ελέγχου δεν δημοσιεύεται.[...] 4. Η διάρκεια του επιτόπιου φορολογικού ελέγχου που προβλέπεται στην παράγραφο 1, δύναται να παραταθεί άπαξ κατά έξι (6) μήνες. Περαιτέρω παράταση μέχρι έξι (6) ακόμη μήνες είναι δυνατή σε εξαιρετικές περιπτώσεις».

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.5 του ν.2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας): «οι προθεσμίες για τη Διοίκηση είναι ενδεικτικές, εκτός αν από τις διατάξεις που τις προβλέπουν είναι αποκλειστικές».

Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία του ΣτΕ, οι προθεσμίες που τάσσονται στη Διοίκηση από διάφορους διοικητικούς νόμους έχουν κατά κανόνα απλώς το σκοπό να πιέσουν τα διοικητικά όργανα

ώστε να διεκπεραιώσουν γρήγορα ορισμένες ενέργειες. Για αυτό το λόγο, η σημασία τους είναι κατά κανόνα ενδεικτική (ΣΤΕ3762/2009, ΣΤΕ4876/2012). Συνεπώς, οι προβλεπόμενες από το άρθρο 25 παρ.3 του ν.4174/2013, άρθρο 28 παρ.2 του ν.4174/2013 και του με αριθμ. πρωτ. ΔΕΛ Α 1069048 ΕΞ 2.5.2014 εγγράφου προθεσμίες των ενεργειών του φορολογικού ελέγχου δεν είναι αποκλειστικές υπό την έννοια ότι η υπέρβασή τους καθιστά την οικεία αρχή αναρμόδια κατά χρόνο να προβεί στην έκδοση οριστικών πράξεων, αλλά ενδεικτικές αποσκοπούσες στην επιτάχυνση των διοικητικών ενεργειών, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.5 και 6 του ν.2690/1999 σε συνδυασμό με τα άρθρα 10 και 11 του ν.158/1999, και δεν προβλέπεται ποινή ακυρότητας των εκδιδόμενων διοικητικών σε περίπτωση υπέρβασης των εν λόγω προθεσμιών, αλλά περιέχουν απλά έντονη υπόδειξη προς την Διοίκηση να ολοκληρώσει τις σχετικές διαδικασίες μέσα σε σύντομο και πάντως εύλογο χρόνο (βλ.σχετ.ΣΤΕ483/2011).

Επειδή, εν προκειμένω η υπ' αριθμ...../2018 εντολή ελέγχου λήγει στις 10-03-2018 και η υπ' αριθμ./2018 εντολή ελέγχου εκδόθηκε στις 19-03-2018 ενώ η υπ' αριθμ./2018 λήγει στις 31-12-2018 και η υπ' αριθμ./2019 εντολή ελέγχου (που μάλιστα αντικατέστησε και δεν τροποποίησε την προηγούμενη εντολή, όπως εσφαλμένα επικαλείται η προσφεύγουσα εταιρεία) εκδόθηκε στις 24-01-2019, ήτοι κάθε μία εκδόθηκε εντός ευλόγου χρόνου κατά περίπτωση από την λήξη της προγενέστερης εντολής ελέγχου.

Κατά συνέπεια, η υπέρβαση των προθεσμιών που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν δημιουργεί οπωσδήποτε ακυρότητα των πράξεων επιβολής προστίμων, αφού η αρμόδια Φορολογική Αρχή έδρασε εντός ευλόγου χρόνου και ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Εξάλλου, και προς επίρρωση των ανωτέρω, τονίζεται ότι δεδομένου πως η προσφεύγουσα εταιρεία δεν αποδεικνύει τη συγκεκριμένη βλάβη που αυτή υπέστη από τις ως άνω επικαλούμενες από την ίδια πλημμέλειες, (κατά αναλογική εφαρμογή των οριζόμενων στο άρθρο 79 παρ.6 περ. β του ν.2717/1999), οι οποίες μάλιστα δεν μπορούν να αποκατασταθούν διαφορετικά παρά μόνο με την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, ο σχετικός λόγος είναι απορριπτέος και ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Ως προς τον πέμπτο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 25 παρ.1, 37 και 62 παρ.1 του ν.4174/2013 (ΚΦΔ) συνάγεται ότι η έκθεση ελέγχου η οποία και επί πράξεων επιβολής προστίμου συντάσσεται και κοινοποιείται μαζί με τις πράξεις αυτές στον φορολογούμενο, περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία που ορίζει ο νόμος, μεταξύ των οποίων και την υπογραφή των υπαλλήλων που διενήργησαν τον έλεγχο. Συγκεκριμένα, κατά τον μερικό επιτόπιο έλεγχο τα συνεργεία ελέγχου αποτελούνται τουλάχιστον από δύο υπαλλήλους όπως συνέβη και εν προκειμένω. Στην περίπτωση, όμως, της υπ' αριθμ./2019 εντολής (η οποία αντικατέστησε την υπ' αριθμ./2018 εντολή ελέγχου) δεν συνέτρεχε διαδικασία διεξαγωγής μερικού επιτόπιου ελέγχου και νομίμως αυτή εκδόθηκε μόνο προς την ελέγκτρια και αντίστοιχα νομίμως η σχετική έκθεση ελέγχου υπογράφεται μόνο από τη συγκεκριμένη υπάλληλο και ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ως προς τον έκτο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία στον έκτο ισχυρισμό της αναφέρεται στην εσφαλμένη έκδοση της υπ' αριθμ...../2020 καταλογιστικής πράξης επιβολής προστίμου λόγω εσφαλμένης αναγραφής της φορολογικής χρήσεως, τονίζεται ότι η υπ' αριθμ./2020 πράξη επιβολής προστίμου, η οποία έχει εκδοθεί για το φορολογικό έτος 2017, χρήση 2017, εκ παραδρομής αναγράφει στο πεδίο πλήθος στοιχείων/φορολογικό έτος ημερομηνίες από 01-01-2016 έως 31-12-2016 αντί για το ορθό 01-01-2017 έως 31-12-2017. Το γεγονός αυτό, όμως, δεν δημιουργεί σύγχυση και ανακρίβεια και αντίστοιχη ακυρότητα της πράξης επιβολής προστίμου, αφού από το περιεχόμενο της οικείας έκθεσης ελέγχου και πιο συγκεκριμένα από το πόρισμα της προκύπτουν με πλήρη σαφήνεια οι διαπιστωθείσες παραβάσεις χωρίς να υπάρχει καμία αμφιβολία για την φορολογική περίοδο που αυτές αφορούν. Συνεπώς και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ως προς τον έβδομο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, με τον έβδομο ισχυρισμό της, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται βάσει των διατάξεων της ΠΟΛ1073/17-04-2018 της ΑΑΔΕ (στην οποία ορίζεται μεταξύ άλλων ότι κατά τη διενέργεια μερικού επιτόπιου ελέγχου, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 25 παρ.2 ΚΦΔ και εφόσον απαιτείται, θα εκδίδεται στη συνέχεια εντολή φορολογικού ελέγχου για συγκεκριμένες φορολογίες και συγκεκριμένες φορολογικές περιόδους) ότι οι εντολές ελέγχου είναι ανακριβείς, αόριστες και ανατιπολόγητες, καθώς, καμία από αυτές δεν επεκτείνει/προσδιορίζει συγκεκριμένες φορολογικές περιόδους για τον έλεγχο. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθώς, από το ιστορικό της παρούσας και πιο συγκεκριμένα από τις υπ' αριθμ./2018 και υπ' αριθμ./2019 (που αντικατέστησε την υπ' αριθμ./2018 εντολή) εντολές ελέγχου, προκύπτουν με πλήρη σαφήνεια οι φορολογικές περίοδοι και το αντικείμενό τους.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου σχετικά με τα φορολογικά έτη 2016, 2017 και 2018, όπως αυτές καταγράφονται στην από 16/04/2020 έκθεση μερικού ελέγχου εφαρμογής διατάξεων του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π), ν.4093/2012 (Κ.Φ.Α.Σ.), και ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΠΑΤΡΩΝ, επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθ. πρωτ./ 15-09-2020 ενδικοφανούς προσφυγής της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, και την επικύρωση των κάτωθι πράξεων:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Διαχειριστική φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1		16/07/2020	Πρόστιμο Άρθρου 58Α §1 – ν.4174/2013	01/01/2016-31/12/2016	1.622,88€

2		16/07/2020	Πρόστιμο Άρθρου 58Α §1 – ν.4174/2013	01/01/2017- 31/12/2017	4.461,08€
3		16/07/2020	Πρόστιμο Άρθρου 58Α §1 – ν.4174/2013	01/01/2018- 31/12/2018	1.604,64€

του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΠΥΡΓΟΥ

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

1) Φορολογικό έτος 2016

Πρόστιμο άρθρου 58^Α του ν.4174/2013: Συνολικού ποσού 1.622,88 €

2) Φορολογικό έτος 2017

Πρόστιμο άρθρου 58^Α του ν.4174/2013: Συνολικού ποσού 4.461,08 €

3) Φορολογικό έτος 2018

Πρόστιμο άρθρου 58^Α του ν.4174/2013: Συνολικού ποσού 1.604,64 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη εταιρεία.

**Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος**

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

Διοικητικής Υποστήριξης

**Η Προϊστάμενη της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.